

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.41. S. Gregorii querelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI.
A.C. 595.

§. XLI.

S. Gregorii Querelæ.

IV. epist. 29. Sanctus Gregorius, cum omnia in dies Romanis arctiora fierent, misit, qui cum Agilulpho Rege de Pacis conditionibus agerent, & placuere Barbaro, quæ proponebantur. Igitur, ut etiam Exarchus consentiret, ad Severum Scholasticum, cujus consilio utebatur, scripsit Papa in hunc modum: *Scias velim, Agilulphum Regem toti Italiae pacem daturum, si modo Exarchus damna reparet, quæ in itæ pacis fidem frangendo intulit; nam istud solum est, de quo queritur. Illud quoque minime ignoras, quam necessaria nobis pax sit. Spero proinde te illis, qua vales, prudentia effecturum, ut Exarchus ad concludenda fœdera animum sine mora adjiciat; nam si cunctetur, promittit Rex, se nobiscum vobis exclusis de pace acturum, & certissime scimus, fors ut plures aliæ Civitates in hostium potestatem redigantur. Imperatori, cujus animum verisimiliter Exarchi, S. Gregorio infensi, litteræ irritaverant, non probabatur, quod Papa cum Longobardis pacem pacisci meditaretur, & data epistola simplicem esse virum S. Gregorium arguit, qui Barbarorum verbis fidem adhiberet. Pupugit Papam acerba reprehensio, & Imperatori rescripsit, se*

per.

perbene intelligere, quod honestiore no-
mine dementiæ accusaretur, & fateor, Sæculum VI.
A. C. 595.
inquit, *ex merito me lædi, si enim sa-*
piens fuisset, nunquam hoc caput tot ma-
lis totque periculis & Longobardorum ar-
mis sponte exposuisset. Queritur dein-
de, sibi vera suadenti fidem non haberi,
& addit: *lubentissime simplicitatis meæ*
contemptum silentio æterno involverem, nisi
cernerem, dilectam Patriam in horas sin-
gulas graviore servitute premi. Hoc
torquet Civitatis Romanæ amantissimum
pectus, quod hostium vires immensum cre-
scant, & ideo crescant, quia mea sper-
nantur consilia. Auguste! dubites licet,
an ego vir prudens sim, utcunque visum
fuerit, id tantum ne feceris, ut quibus-
cunque te circumstantibus, ubi de Repu-
blica agitur, & de conservanda vel amit-
tenda Italia, faciles aures præbeas. Non
ex verbis, quæ tibi placent, sed ex rerum
eventu judica. Deinde S. Gregorius mo-
nitum inculcat, etiam coronatos Prin-
cipes teneri, Episcopis, etsi illorum Do-
mini sint, maximam Reverentiam exhi-
bere. Hæc epistola mense Junio anno
595. data est.

Sub idem tempus ad aliquem Episco-
pum in Oriente degentem scribens con-
tra Exarchum conqueritur in hunc mo-
dum: *Par dicendo non sum, quanta a Do-*
mino Romano amico tuo sustinere cogar.
IV. epist. 35.

Mitio-

Sæculum VI. *Mitiora sunt nobis Longobardorum arma*
A.C. 595. *quam bujus viri nequitia, & minora sus-*
tinemus ab hostibus vitam eripientibus,
quam ab Imperii Romani Præfectis, quo-
rum rapinis & fraudibus consumimur.

S. Gregorii *Nunquam non cura Episcoporum, Clevi-*
 Epistolæ. *corum, Monasteriorum & populorum pre-*
mi, hostium insidiis resistere, ab impro-
bitate & fraudibus Præfectorum nostro-
rum cavere, quanta afflictio & supplicium
sit, nemo te melius intelligit, qui me sic
cere diligis.

IV. ep. 33. In similes questus solvitur S. Grego-
 rius ad Constantinam Imperatricem scri-
 bens. Cum ad nos relatum fuisset, in-
 quit: multos in Insula Corsica existere
 Idololatrias, quos Episcopi Doctrina Chri-
 stiana imbuere negligenter, aliquem Epi-
 scoporum ex Italia illuc misi, qui non nul-
 los ad Fidem perduxit. Verum ad me
 Ad Constan- *detulerunt, Idololatrias, qui Diis sacrifi-*
 tinam. *cant, data pecunia hanc licentiam a Ju-*
dice emere, & eundem ab illis, qui non
amplius sacrificant, sed baptizati fuerunt,
nihilominus tantum, quantum antebac,
pecuniæ exigere. Ipsum Episcopo nefas
exprobranti respondisse, se munus, quod
obtineret, tanta pecuniæ vi emisse, ut non
aliter quam his subsidiis æs alienum red-
dere posset. Corsica Insula exactionibus
tam atrociter vexatur, ut ad eas solven-
das Parentes cogantur propriam sobolem
venum.

venundare, hinc a Romanis deficientes ad Sæculum VI.
 Longobardos confugiunt, fieri enim non A. C. 595.
 potest, ut sortem pejorem sub Barbaris
 experiantur. Aliquis nomine Stephanus
 in Sicilia Rei maritimæ Chartularius tot
 concussionum accusatur, nam Bona aliena
 invadit, & Prædia Domosque sine præ-
 via Causæ cognitione Fisco addicit, ut si
 omnia, quæ ad me de eo velata sunt, scri-
 bere vellem, magnum volumen implerem.
 Rogo te, ut hæc Imperatori suggeras. Scio,
 quid dicturus sit; nempe istarum Insula-
 rum redditus ad propugnandam adversus
 Barbaros Italiam impendi; sed vereor, ne
 vel ideo tot impensæ bis Provinciis parum
 prosint, quod non sine admixtione peccati
 exigantur; nam etiamsi inde minora es-
 sent nostra auxilia, expedit tamen, ut
 potius mortem temporalem subire cogamur,
 quam ut vos de Salute æterna peri-
 clitantes admonere cessemus.

§. XLII.

Marinianus Episcopus Ravennatensis.

Cum S. Gregorius Joanni Constantino-
 politano prima Jan. hoc anno 595. Sup. n. 28.
 scriberet, de Causa tamen Joannis & A- IV. ep. 38.
 thanasii Presbyterorum respondere distu-
 lerat. Hi Romam venerant, eorumque
 Causa ad examen vocata est in illo veri-
 similiter Concilio, quorum Canones ha-
 bemus, atque ante Corpus S. Petri quin-
 ta Ju-